

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/98/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3613010147
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2014:3613010147.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom Vigašom v trestnej veci obžalovaného G. E. na hlavnom pojednávaní dňa 25.08.2014 takto

r o z h o d o l :

Súd, podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona z r u š u j e výrok o vine, treste a náhrade škody trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín, č.k. 4T/30/2013-113 z 27.02.2013, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad, ktorým bol obžalovaný G. E. uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, kde bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a

Obžalovaný

G. E., U.. XX.XX.XXXX v Trenčíne, trvale bytom L. Č.. XXX, okres Ružomberok, t.č. Nemocnica pre obvinených a odsúdených a Ústav na výkon trestu odňatia slobody Trenčín

je v i n n ý , ž e :

1./ dňa 13.09.2012 okolo 12.00 h v obci Krásno č. 130 vylákal od poškodených D. C. a N. C. 500,- €, osobné motorové vozidlo Škoda Rapid, EČ:PE-196AC v hodnote 100,-€, a od poškodeného G. F. 500,-€ za účelom vybavenia vstupu do skladu, kde sa nachádzajú veci z čias, keď podnikal, pričom sľúbil, že do večerných hodín sa vráti späť aj s tovarom zo skladu a tým sa poškodeným odmení, pričom sľub nedodrжал, večer toho istého dňa sa nevrátil a kontaktu s poškodeným sa vyhýbal, pričom dňa 15.09.2012 bol predvedený hliadkou Obvodného oddelenia PZ Trenčín, kedy mu bolo zaistené osobné motorové vozidlo, ktoré neoprávnene používal, čím spôsobil poškodeným D. C. a jeho manželke N. C. škodu vo výške 600,-€ a poškodenému G. F. škodu vo výške 500,-€,

2/ dňa 31.10.2012 v Trenčíne v úmysle nevrátiť, pod zámienkou vybavovania prevzatia svojho dôchodku, vylákal od poškodeného Ľ. R.Š., U.. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. G. U. H., L. XX/XX sumu vo výške 70,- €, ďalej v Novom Meste nad Váhom pod zámienkou vybavovania odblokovania svojho bankového účtu opakovane dňa 05.11.2012 a dňa 06.11.2012 vylákal od poškodeného sumu vo výške 2.500,-€ a 2.500,- €, pričom prisľúbil poškodenému vrátiť všetky finančné prostriedky po odstránení blokácie svojho účtu za prítomnosti poškodeného na presne nestotožnenom mieste, k čomu nedošlo, nakoľko obžalovaný zanechal poškodeného v Trenčíne a pod zámienkou dobitia kreditu na mobilný telefón od neho odišiel, čím poškodenému Ľ. R. vznikla škoda vo výške 5.070,-€

t e d a :

v bode 1 a 2:

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

v bode 1:

neoprávnene používal cudzie motorové vozidlo, ktoré mu bolo zverené,

č í m s p á c h a l:

v bode 1 a 2:

pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zákona).

v bode 1:

prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1 Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 221 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 4 Tr. zákona, § 41 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona na úhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku sa obžalovanému u k l a d á povinnosť nahradiť škodu poškodenému L.A. R., U.. XX.XX.XXXX, R. U. G. U. H., L. Č.. XX/XX, okres Nové Mesto nad Váhom v sume 2.527,19-€.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku sa obžalovanému u k l a d á povinnosť nahradiť škodu poškodenému G. F., U.. XX.XX.XXXX, R. L. Č.. XXX, okres Partizánske v sume 500,-€.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku sa obžalovanému u k l a d á povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne škodu poškodeným D. C., U.. XX.XX.XXXX K. N. C. U.. XX.XX.XXXX, O. F. R. L. Č.. XXX, okres Partizánske, v sume 500,-€.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku súd poškodených D. C., U.. XX.XX.XXXX K. N. C. U.. XX.XX.XXXX, O. F. R. L. Č.. XXX, okres Partizánske, so zvyškom nároku na náhradu škody o d k a z u j e na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal dňa 26.07.2013 obžalobu na obvineného G. E. pod č.k. Pv 492/12-31, prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona a prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1 Tr. zákona na skutkovom základe podľa obžaloby.

Okresný súd Partizánske pod č.k. 2T/98/2013-329 z 12.06.2014 vydal vo veci odsudzujúci trestný rozkaz, proti ktorému obvinený podal v zákonnej lehote odpor, ktorý prostredníctvom obhajcu odôvodnil.

Súd vykonal hlavné pojednávanie dňa 25.08.2014 v neprítomnosti obžalovaného podľa § 252 ods. 2, ods. 3 Tr. poriadku, so súhlasom obžalovaného, za prítomnosti ustanoveného obhajcu.

Na hlavnom pojednávaní súd za splnených podmienok podľa § 258 ods. 4 Tr. poriadku, § 263 ods. 1, ods. 2 Tr. poriadku, so súhlasom obhajcu a prokurátora prečítaním zápisníc o výsluchu obvineného zo dňa 24.04.2013, zápisníc o výsluchu poškodených D. C., N. C. K. G. F. z 22.04.2013, prečítaním listinných dôkazov a to zápisníc o konfrontáciách obvineného s poškodenými, správou OOPZ Púchov o šetrení majetku obžalovaného z 26.10.2012, zápisnicou o trestnom oznámení, správami o povesti obžalovaného, evidenčnou kartou vozidla poškodeného D. C., aktuálnym odpisom z registra trestov obžalovaného, obžalobou vo veci Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2T/1/2014, vydaným trestným rozkazom, uznesením o vznesení obvinenia v tejto veci, obžalobou vo veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/121/203, uznesením o vznesení obvinenia v tej veci a podstatným obsahom spisov Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/30/2013, Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1T/121/2010, Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/92/2011.

Z prečítanej výpovede obžalovaného z prípravného konania z 24.04.2013, ku skutku, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie, súd zistil, že obžalovaný s poškodenou C. sa zoznámil počas eskorty v Nitre, neskôr aj na súde v Topoľčanoch, tam mu dala aj adresu a dopisovali si. Keď ho prepustili z výkonu trestu prišla po neho a spolu s jej sestrou ho odviezla domov k poškodeným C. do obce L.. Zotrval tam niekoľko dní. Poškodení C. ho prosili, aby im pomohol so zariadením domu, ktorý bol rozbitý po zásahu polície. On im sľúbil pomoc a poškodení mu pomohli s vybavovaním dokladov, občianskeho, vodičského aj s trvalým pobytom. Bol však vystríhaný sestrou poškodenej Y., aby si na poškodených dal pozor, lebo ho chcú obrať o majetok, majú dlhy, nadobudol pocit, že sú podvodníci. Dozvedeli sa o tom, že má prostredníctvom priateľov sklady v Púchove v prenájme. Požičal si vozidlo od manželov C. a išiel do týchto skladov, pričom poškodeným povedal, že tam ide pre tovar, ktorý aj dovezie. Ubytoval sa v penzióne LOT v Trenčíne, kde ho zadržala neskôr polícia. Uviedol, že požičané auto mal vrátiť v nedeľu večer, pretože ho poškodený C. potreboval na cestu do práce, mal úmysel auto vrátiť. Pripustil, že prevzal 200,-€ od poškodených C., no nešlo o pôžičku, ale dar. Peniaze si poškodený C. vybral v bankomate a odovzdal mu ich v aute. Počas výsluchu doplnil, že sa mal vrátiť ešte v ten istý deň večer no len pre svoje osobné doklady.

Z prečítanej výpovede poškodeného D. C. z 22.04.2013 súd zistil, že obžalovaného spoznala jeho žena N. C., on jej sľuboval, že jej pomôže zlepšiť finančnú situáciu. Písala mu listy, pomáhali mu počas výkonu trestu obžalovaného. Po prepustení z výkonu trestu sa im ozval, ponúkli mu ubytovanie, zotrval u nich asi 3-4 dni. Vtedy jemu a N. C. povedal, že nikoho nemá, rodina ho oklamala a všetok majetok prenechá im. Mal pri sebe doklady a plné moci, neustále telefonoval, pričom spomínal nejaké sklady, mali dojem že aj vymáha pohľadávky, no vybavoval aj novú izbu pre ich dcéru. V stredu (12.09.2012) boli na polícii, lebo si vybavoval doklady na vedenie motorového vozidla. Už v ten deň sa dohodli, že mu poškodený požičia svoje motorové vozidlo, pričom ako účel im oznámil, že potrebuje vybaviť povolenia na vstup do skladov v Púchove, pre ľudí, ktorí by odtiaľ mohli vyvieť veci. Takto aj od nich zobral osobné údaje. Poškodeným sľúbil odmenu za doopatrovanie, listiny čo mal u seba a ukázal im ich naznačovali, že má majetok, dodávkové automobily, peniaze na účte v banke v Rakúsku, mal byť vlastníkom nehnuteľností. Takto vo štvrtok (13.09.2012) odišiel na poškodeného aute s tým, že sa vráti ešte v ten deň. Za účelom vybavenia nešpecifikovaných dokladov u advokáta požiadala poškodeného D. C. a poškodenú C. o pôžičku 500,-€, požičal si aj od svokra poškodeného rovnako 500,-€. 500,-€ mu poškodený odovzdal doma v kuchyni, časť peňazí mal už skôr v hotovosti časť vybral z bankomatu. O pôžičke neuzavreli písomnú zmluvu, išlo o ústnu dohodu, obžalovaný mal vrátiť peniaze z predaného tovaru zo skladu, časť mal predať už cestou, sľúbil im aj skútre. Poškodený bol aj pre svokra v Brodzanoch, kvôli peniazom pre obžalovaného. To sa udialo vo štvrtok doobeda. Vo štvrtok ešte s poškodeným komunikoval telefonicky, obžalovaný najskôr tvrdil, že je na ceste do Púchova, potom že je v Senci, neskôr, že je zadržaný políciou v Šenkviaciach, pričom ich žiadal o peniaze. Naposledy s obžalovaným komunikoval vo štvrtok alebo piatok, ten ho ubezpečoval, že všetko je na dobrej ceste, v sobotu obžalovanému písal SMS. S obžalovaným sa skontaktovali tak, že si mala poškodená C. spomenúť, že obžalovaný chcel navštíviť spoluväzňa, našla

v koši telefónne číslo, patrilo však neznámej žene, od ktorej sa pod zámienkou falošnej výhry podarilo zistiť adresu. Išli za ňou do Drietomy, kde sa od jej známych dozvedeli, že tam bol na poškodených aute, im podarilo zistiť kde sa približne nachádza, až bolo auto poškodených vypátrané pri ubytovni Leteckých opravovní Trenčín, kde v ubytovni polícia neskôr obžalovaného zadržala. Automobil si poškodený vyzdvihol. Osobné veci obžalovaného a listiny, na základe, ktorých ich oklamal. Poškodený uplatnil v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní voči poškodenému nárok na náhradu škody vo výške 500,-€.

Z prečítanej výpovede poškodeného G.Á. F. z 22.04.2013 súd zistil, že ten si pamätá, že k jeho dcére - poškodenej C., prišiel obžalovaný v pondelok a zotrval do štvrtka. Poškodený sa s ním stretol v domácnosti poškodenej C., tam obžalovaný rozprával aké má firmy, že vlastní vodné skútre, že má pri Púchove plné sklady v mliekárňach, tiež v Senci, mali tam byť mopedy, vodné skútre, taniere, oblečky, sťažoval sa že ho oklamala žena, chcel aby ho dcéra poškodeného doopatrovala, žiadal od poškodeného pôžičku pričom uvádzal, že ide do Púchova má tam tovar, ktorý predá a peniaze vráti. Sľuboval aj zabezpečiť dobre platenú prácu. Poškodený mu požičal hotovosť 500,-€ za prítomnosti poškodenej C.. Mal vedomosť, že mu peniaze požičiaval aj poškodený D. C., lebo bol pritom. Uviedol, že štvrtok ráno si obžalovaný požičal auto poškodeného C., pričom mal auto vrátiť do večera no už sa neukázal. Obžalovaný však vo štvrtok večer telefonoval, že potrebuje ďalších 2000,-€, lebo ho zadržali colníci s tovarom niekde pri Senci, peniaze mu už odmietli požičať. Poškodený uplatnil v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní voči poškodenému nárok na náhradu škody vo výške 500,-€.

Z výpovede poškodenej N. C. z 22.04.2013 súd zistil, že poškodená - manželka poškodeného D. C. a dcéra poškodeného G. F., sa s obžalovaným spoznala počas eskorty v Topoľčanoch, počas jej pobytu vo väzbe. Získal si jej dôveru, sľúbil jej pomoc, písali si listy, posielal mu balíky do výkonu trestu . Po jeho prepustení z výkonu trestu spolu so svojou sestrou ho zobrali k nim domov do obce L.. Tam zotrval niekoľko dní. Požiadal ich o požičanie automobilu, čo odôvodnil tým, že ide pozrieť do skladu a pre veci odtiaľ. Nemal peniaze a tak si od poškodenej C. požičal 500,-€ s odôvodnením aby mohol vybaviť priepustky do skladov, mali byť použité pre advokátov a notárov. Nechcel aby išli s ním, pretože na tovar pre ktorý išiel nemá doklady tak nechal aby mali problémy. S manželom mu odovzdala 500,-€ doma v kuchyni a 500,-€ mu odovzdal aj poškodený G. F.. Časť peňazí mali nasporené na detskú izbu pre ich dieťa, časť vybral jej manžel z účtu. Písomnú zmluvu neuzatvárali. Obžalovaný im sľúbil z vecí jemu patriaceho skladu, vodné skútre, mopedy, uteráky, osušky, hrnce a rôzne iné veci. Poškodený C. auto obžalovanému natankoval. Obžalovaný odišiel na aute poškodeného C. Škoda Rapid bielej farby. Auto sľúbil vrátiť ešte v ten istý deň. Ešte v ten deň sa ozýval, pričom ubezpečoval, že je všetko v poriadku. V piatok, pýtal ďalšie peniaze, z odôvodnením, že bol zadržaný políciou s neprečleneným tovarom. Ona začala obvolávať policajné stanice, a zistila, že takáto osoba nebola zadržaná. Na to mu oznámila že klame a on sa odmlčal a viac telefón nedvíhal. V sobotu po obžalovanom začali pátrať, pričom cez telefónne číslo, ktoré našla na papieri v koši, vypátrala osobu, s ktorou bol v kontakte a miesto kde sa zdržiava. Takto napokon vypátrali aj prostredníctvom polície v Trenčíne pri penzióne v blízkosti nemocnice ich auto. Neskôr tam bol aj obžalovaný zadržaný. Poškodená uplatnila v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní voči poškodenému nárok na náhradu škody vo výške 500,-€.

Zo zápisníc o konfrontáciách obvineného s poškodenými zo 14.06.2013 súd zistil, že títo zotrvali na svojich pôvodných výpovediach.

Zo správy OOPZ Púchov z č.l. 105 z 26.10.2012 bolo zistené, že políciou bolo vykonané šetrenie a zistené, že priestory a sklady v objekte bývalej mliekarene na Ul. L. XXX H. D. v tej dobe využívala firma Agrofarma Červený Kameň, kde skladuje svoje výrobky - syry, sklady táto firma využíva už 10 rokov. Od zodpovednej vedúcej F. A. bolo zistené, že osoba s menom G. E. ani G. N. nemala žiadne priestory areálu mliekárne v prenájme a ani tam nezostal nijaký materiál. Vyťaženy bol aj pracovník N. C., ktorý v areály pracuje už 40 rokov, pričom má prehľad o osobách pohybujúcich sa v areály a osoby s menom G. E. K. G. N. nepozná. Bol vyťaženy aj pracovník SBS strážiacej areál aj kniha príchodov a odchodov, pričom vstup obžalovaného nebol zaznamenaný, pričom vstup je len cez hlavnú bránu. K vstupu nie

je potrebný žiaden doklad, púšťajú však len ohlásené návštevy. SBS taktiež sprevádza osoby počas návštevy či na miesto vykládky.

Dňa 15.09.2012 o 17:20 podal v tejto veci trestné oznámenie poškodený D. C., kde popísal skutok zhodne ako neskôr po vznesení obvinenia obžalovanému. Uznesenie o vznesení obvinenia vydané povereným príslušníkom OOPZ Partizánske bolo G. E. oznámené dňa 30.11.2012.

Z evidenčnej karty vozidla na č.l. 89-90 vypláva, že vlastníkom OMV Škoda Rapid 742, Y.:D., bielej farby je poškodený D. C..

Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín č.k. 4T/30/2013-113 zo dňa 04.06.2013 bol obžalovaný G. E. uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona na skutkovom základe podľa bodu 2/ tohto rozsudku. Skutok sa stal dňa 31.10.2012 v Trenčíne. Uznesenie o vznesení obvinenia bolo obvinenému doručené dňa 07.11.2012.

Na základe vykonaného dokazovania posudzujúc každý vykonaný dôkaz jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti má súd za preukázané že skutok sa stal ako je uvedené v skutkovej vete bodu 1 rozsudku. Tak výpovede obžalovaného ako aj poškodených sa zhodujú v tej časti ako došlo k zoznámeniu poškodených s obžalovaným, tiež v tej časti ako bolo poskytnuté motorové vozidlo Poškodeného C. obžalovanému, potom v časti ako poškodený opäť získal svoje osobné motorové vozidlo. Obžalovaný tvrdí, že osobné motorové vozidlo mu poškodený zapožičal až do nedele (16.09.2012), pričom toto mu nestihol vrátiť, keďže bol už v sobotu zadržaný v Trenčíne. Z peňazí, ktoré mu mali byť poškodenými zapožičané prevzal len 200,-€ aj to nebola pôžička ale dar od poškodených C.. Obhajoba vzhľadom k vykonanému dokazovaniu nepovažuje skutok uvedený v obžalobe za trestné činy. Aj poškodení v prípravnom konaní uviedli, že išlo o pôžičku. Obžalovaný mal úmysel peňažné prostriedky ako aj motorové vozidlo vrátiť. Aj stále tento úmysel má, keď mu to umožní jeho finančná situácia. Malo by tak ísť o civilný spor, neschopnosť vrátiť finančné prostriedky by nemala byť trestnoprávne postihnuteľná. Poškodený by si mal svoje práva najskôr uplatňovať v občianskom súdnom konaní, trestné oznámenie nie je prostriedkom na vymáhanie nárokov, ktoré možno uplatniť v občianskom súdnom konaní ani by nemalo byť hrozbou, ktorá odporcu, v tomto prípade obžalovaného núti svoju povinnosť plniť. Súd tejto obrane obžalovaného neprisvedčil. Vychádzajúc z výpovedí poškodených, ktoré sa zhodujú tak v dôvodoch, ktoré ich viedli k poskytnutiu peňažných prostriedkov obžalovanému, ako aj zapožičaniu motorového vozidla, správania samotného obžalovaného ako aj výsledkov preverovania jeho tvrdení o dôvodoch a účele cesty, ktorú vykonal na osobnom motorovom vozidle poškodeného C. považuje súd za preukázané, že obžalovaný zneužil dôveru poškodených, uviedol ich do omylu tak, že proklamoval svoju majetnosť a možnosti rýchlo získať peniaze či majetok, zo skladov, pričom k takémuto majetku ako bolo preukázané ani nemal prístup, vylákal od poškodených hotovosť tak vo výške 500,-€ od poškodeného D. C. a 500,-€ od G. F., a zároveň od poškodeného D. C. osobné motorové vozidlo, ktorého bol poškodený vlastníkom a držiteľom. Obžalovaný sa po odovzdaní peňazí a prevzatí auta zatajoval, odďaľoval svoj návrat a neskôr celkom prestal komunikovať. Ako dôvod prečo sa nevrátil, hoci len po osobné veci ešte vo štvrtok, uvádza, že mal podozrenie že ho poškodení chcú obrať o majetok. Paradoxne však uvádza, že od poškodeného, dostal dar 200,-€, a teda žiadne pôžičky. Tak ako uvádza obhajoba neschopnosť vrátiť finančné prostriedky nie je trestnoprávne postihnuteľná, no v tomto prípade najmä na základe svedeckých výpovedí poškodených a správania obžalovaného je zrejmé, že poškodení boli uvedení do omylu nepravdivými údajmi prezentovanými obžalovaným, a jeho ďalším konaním, kde s veriteľmi prestal komunikovať, a iba ich pričinením bol lokalizovaný a zadržaný. Obžalovaný už tak pri prevzatí finančných prostriedkov nemal úmysel ich vrátiť. Bez aktívnej snahy poškodených by ani nedošlo k vráteniu osobného motorového vozidla poškodeného, pričom bolo zrejmé, že obžalovaný ho nemá úmysel vrátiť v dobe na ktorú bolo vrátenie dojednané. Že bola doba vrátenia vozidla a peňažných prostriedkov (či hodnoty sľúbeného tovaru) dojednaná na ten istý deň teda 13.09.2012 vyplýva, aj zo správania poškodených, ktorí by nemali skôr dôvod kontaktovať obžalovaného telefonicky, či pátrať po ňom osobne, pokiaľ by tomu ešte plynula doba na ktorú mu boli peniaze zverené aj požičané osobné motorové vozidlo. Tiež jeho reakcia a to zatajovanie svedčí o tom, že už v čase keď si peniaze požičiaval či mu bolo zverené motorové vozidlo, že svoj záväzok nesplní, za účelom získania svojho prospechu tak z hotovosti či užívaním motorového vozidla. Obžalovaný bol Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín č.k. 4T/30/2013-113 zo dňa 04.06.2013 uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona na skutkovom základe podľa bodu 2/ tohto rozsudku. Vzhľadom k tomu, že uvedený skutok spolu so skutkom v bode 1/ rozsudku spája podľa názoru súdu objektívna súvislosť

v čase, spôsobe ich páchania a predmete útoku, zároveň aj jednotiaci zámer, a to vzhľadom k tomu, že v uvedenej trestnej veci obdobným spôsobom, teda prezentovaním svojej majetnosti s odstupom necelých dvoch mesiacov vylákal od poškodeného L. R. hotovosť pričom skutok spáchal na území Trenčianskeho kraja. Takto má súd za preukázané že, svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty pokračovacieho prečinu pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1 Tr. zákona. Obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane pred neoprávneným zásahom do vlastníckeho práva fyzických a právnických osôb. Z hľadiska subjektívnej stránky obžalovaný spáchal uvedené prečiny v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona.

Pri rozhodovaní o treste súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestu uvedených v §-e 34 Tr. zákona zohľadňujúc spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, priťažujúce poľahčujúce okolnosti a osobu páchatel'a, jeho pomery ako aj možnosti jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu obžalovanému G. E. súd prihliadol k dvom priťažujúcim okolnostiam, podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, keďže spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, vzhľadom k tomu, že už bol pred spáchaním trestného činu v tejto veci opakovane odsúdený za úmyselný trestný čin, prihliadnuc k skorším odsúdeniam, naposledy rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/208/2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín sp. zn. 3To/70/2012 z 15.08.2012. Podľa odpisu z registra trestov a pripojených spisov obžalovaný bol doposiaľ sedemnásťkrát súdne trestaný, z toho iba v jednom prípade má odsúdenie zahladené. Pred dátumom spáchania trestného činu v tejto veci bol trinásťkrát súdne trestaný, a to predovšetkým pre majetkovú trestnú činnosť najmä pre prečin podvodu. Podľa výpisu z registra priestupkov bol pred spáchaním skutku v dobe od 01.01.2010 do dátumu spáchania trestného činu v tejto veci štyrikrát postihnutý za priestupok najmä pre priestupky proti majetku. Súd neprihliadol ani k jednej poľahčujúcej okolnosti. Za prevahy priťažujúcich okolností súd podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona vychádzal z upravenej trestnej sadzby v rozmedzí od 28 do 60 mesiacov. Po vykonaní dôkazov, najmä preskúmaním rozhodnutí týkajúcich sa jeho doterajšej trestnej činnosti, súd ukladal vzhľadom ku skoršiemu odsúdeniu Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín č.k. 4T/30/2013-113 zo dňa 04.06.2013, a tomu ako už bolo odôvodnené vyššie, že skutok uvedený v obžalobe považoval za ďalší útok pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1 Tr. zákona trest úhrnný a spoločný. Preto súd podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušil výrok o vine, treste a náhrade škody trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín, č.k. 4T/30/2013-113 z 27.02.2013, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad, ktorým bol obžalovaný G. E. uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, kde bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 221 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 4 Tr. zákona, § 41 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona obžalovanému uložil úhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov, vo výmere, ktorý považuje za dostatočný na naplnenie účelu trestu, ktorým u obžalovaného, ktorý sa opakovane, napriek ukladaným nepodmienečným trestom odňatia slobody, dopúšťa obdobným konaním trestných činov proti majetku, je najmä ochrana spoločnosti pred páchaním ďalšej trestnej činnosti, a morálnym odsúdením páchatel'a. Pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu v tejto veci vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný prečin (Okresný súd Trenčín sp. zn. 2T/176/2011 - ako vyplýva zo spisu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1T/121/2010 č.l. 152), súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

O nároku na náhradu škody súd rozhodol tak, že obžalovanému uložil povinnosť podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku nahradiť škodu vo výške zapožičanej sumy poškodenému G. F., v sume 500,-€ a rovnako povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne škodu poškodeným D. C., a N. C. v sume 500,-€, keďže išlo o spoločné finančné prostriedky manželov. Poškodených C. so zvyškom nároku na náhradu škody tiež odkázal na občianske súdne konanie, pretože si uplatnili nárok na náhradu škody samostatne a nebolo tak zrejmé, či uplatňujú nárok samostatne alebo spoločne, pričom pri samostatnom nároku by výška uplatneného nároku presahovala sumu požičaných finančných prostriedkov. Výrok o náhrade škody poškodenému L. R. vyplýva, z ustanovenia § 41 ods. 3 Trestného zákona, pričom tento súd prevzal z

trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín, č.k. 4T/30/2013-113 z 27.02.2013, ktorého výrok o vine a treste, teda výrokoch vzťahujúcich sa na rozhodnutie v adhéznom konaní ruší.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.